

॥ ब्रह्मेन्द्रदेवतादि स्तुतिः ॥

श्री-महादेव उवाच

ततः शक्रः सहस्राक्षो यमश्च वरुणस्तथा।

कुबेरश्च महातेजाः पिनाकी वृषवाहनः ॥ १० ॥

ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो मुनिभिः सिद्धचारणैः।

ऋषयः पितरः साध्या गन्धर्वाप्सरसोरगाः ॥ ११ ॥

एते चान्ये विमानाग्र्यैराजगुर्यत्र राघवः।

अब्रुवन् परमात्मानं रामं प्राञ्जलयश्च ते ॥ १२ ॥

कर्ता त्वं सर्वलोकानां साक्षी विज्ञानविग्रहः।

वसूनामष्टमोऽसि त्वं रुद्राणां शङ्करो भवान् ॥ १३ ॥

आदिकर्ताऽसि लोकानां ब्रह्मा त्वं चतुराननः।

अश्विनौ घ्राणभूतौ ते चक्षुषी चन्द्रभास्करौ ॥ १४ ॥

लोकानामादिरन्तोऽसि नित्य एकः सदोदितः।

सदा शुद्धः सदा बुद्धः सदा मुक्तोऽगुणोऽद्वयः ॥ १५ ॥

त्वन्मायासंवृतानां त्वं भासि मानुषविग्रहः।

त्वन्नाम स्मरतां राम सदा भासि चिदात्मकः ॥ १६ ॥

रावणेन हृतं स्थानमस्माकं तेजसा सह।

त्वयाऽद्य निहतो दुष्टः पुनः प्राप्तं पदं स्वकम् ॥ १७ ॥

एवं स्तुवत्सु देवेषु ब्रह्मा साक्षात्पितामहः।
अब्रवीत्प्रणतो भूत्वा रामं सत्यपथे स्थितम्॥ १८॥

ब्रह्मोवाच

वन्दे देवं विष्णुमशेषस्थितिहेतुम्
त्वामध्यात्मज्ञानिभिरन्तर्हृदि भाव्यम्।
हेयाहेयद्वन्द्वविहीनं परमेकम्
सत्तामात्रं सर्वहृदिस्थं दृशिरूपम्॥ १९॥

प्राणापानौ निश्चयबुद्ध्या हृदि रुद्धा
छित्वा सर्वं संशयबन्धं विषयौघान्।
पश्यन्तीशं यं गतमोहा यतयस्तम्
वन्दे रामं रत्नकिरीटं रविभासम्॥ २०॥

मायातीतं माधवमाद्यं जगदादिम्
मानातीतं मोहविनाशं मुनिवन्द्यम्।
योगिध्येयं योगविधानं परिपूर्णम्
वन्दे रामं रञ्जितलोकं रमणीयम्॥ २१॥

भावाभावप्रत्ययहीनं भवमुख्यैः
योगासक्तैरर्चितपादाम्बुजयुगम्।
नित्यं शुद्धं बुद्धमनन्तं प्रणवारख्यम्
वन्दे रामं वीरमशेषासुरदावम्॥ २२॥

त्वं मे नाथो नाथितकार्याखिलकारी
 मानातीतो माधवरूपोऽखिलधारी।
 भक्त्या गम्यो भावितरूपो भवहारी
 योगाभ्यासैर्भावितचेतःसहचारी ॥ २३ ॥

त्वामाद्यन्तं लोकततीनां परमीशम्
 लोकानां नो लौकिकमानैरधिगम्यम्।
 भक्तिश्रद्धाभावसमेतैर्भजनीयम्
 वन्दे रामं सुन्दरमिन्दीवरनीलम् ॥ २४ ॥

को वा ज्ञातुं त्वामतिमानं गतमानम्
 मायासक्तो माधव शक्तो मुनिमान्यम्।
 वृन्दारण्ये वन्दितवृन्दारकवृन्दम्
 वन्दे रामं भवमुखवन्द्यं सुखकन्दम् ॥ २५ ॥

नानाशास्त्रैर्वेदकदम्बैः प्रतिपाद्यम्
 नित्यानन्दं निर्विषयज्ञानमनादिम्।
 मत्सेवार्थं मानुषभावं प्रतिपन्नम्
 वन्दे रामं मरकतवर्णं मथुरेशम् ॥ २६ ॥

श्रद्धायुक्तो यः पठतीमं स्तवमाद्यम्
 ब्राह्मं ब्रह्मज्ञानविधानं भुवि मर्त्यः।
 रामं श्यामं कामितकामप्रदमीशम्
 ध्यात्वा ध्याता पातकजालैर्विगतः स्यात् ॥ २७ ॥

श्रुत्वा स्तुतिं लोकगुरोर्विभावसुः
 स्वाङ्के समादाय विदेहपुत्रिकाम्।
 विभ्राजमानां विमलारुणद्युतिम्
 रक्ताम्बरां दिव्यविभूषणान्विताम् ॥ २८ ॥

प्रोवाच साक्षी जगतां रघूत्तमम्
 प्रपन्नसर्वार्तिहरं हुताशनः।
 गृहाण देवीं रघुनाथ जानकीम्
 पुरा त्वया मय्यवरोपितां वने ॥ २९ ॥

विधाय मायाजनकात्मजां हरे
 दशाननप्राणविनाशनाय च।
 हतो दशास्यः सह पुत्रबान्धवैः
 निराकृतोऽनेन भरो भुवः प्रभो ॥ ३० ॥

तिरोहिता सा प्रतिबिम्बरूपिणी
 कृता यदर्थं कृतकृत्यतां गता।
 ततोऽतिहृष्टां परिगृह्य जानकीम्
 रामः प्रहृष्टः प्रतिपूज्य पावकम् ॥ ३१ ॥

स्वाङ्गे समावेश्य सदाऽनपायिनीम्
 श्रियं त्रिलोकीजननीं श्रियः पतिः ।
 दृष्ट्वाऽथ रामं जनकात्मजायुतम्
 श्रिया स्फुरन्तं सुरनायको मुदा ।
 भक्त्या गिरा गद्गदया समेत्य
 कृताञ्जलिः स्तोतुमथोपचक्रमे ॥ ३२ ॥

इन्द्र उवाच

भजेऽहं सदा राममिन्दीवराभम्
 भवारण्यदावानलाभाभिधानम् ।
 भवानीहृदा भावितानन्दरूपम्
 भवाभावहेतुं भवादिप्रपन्नम् ॥ ३३ ॥
 सुरानीकटुःखौघनाशैकहेतुम्
 नराकारदेहं निराकारमीड्यम् ।
 परेशं परानन्दरूपं वरेण्यम्
 हरि राममीशं भजे भारनाशम् ॥ ३४ ॥
 प्रपन्नाखिलानन्ददोहं प्रपन्नम्
 प्रपन्नार्तिनिःशेषनाशाभिधानम् ।
 तपोयोगयोगीशभावाभिभाव्यम्
 कपीशादिमित्रं भजे राममित्रम् ॥ ३५ ॥

सदा भोगभाजां सुदूरे विभान्तम्
 सदा योगभाजामदूरे विभान्तम्।
 चिदानन्दकन्दं सदा राघवेशम्
 विदेहात्मजानन्दरूपं प्रपद्ये ॥ ३६ ॥

महायोगमायाविशेषानुयुक्तो
 विभासीश लीलानराकारवृत्तिः।
 त्वदानन्दलीलाकथापूर्णकर्णाः
 सदानन्दरूपा भवन्तीह लोके ॥ ३७ ॥

अहं मानपानाभिमत्तप्रमत्तो
 न वेदाखिलेशाभिमानाभिमानः।
 इदानीं भवत्पादपद्मप्रसादात्
 त्रिलोकाधिपत्याभिमानो विनष्टः ॥ ३८ ॥

स्फुरद्रत्नकेयूरहाराभिरामम्
 धराभारभूतासुरानीकदावम्।
 शरच्चन्द्रवक्त्रं लसत्पद्मनेत्रम्
 दुरावारपारं भजे राघवेशम् ॥ ३९ ॥

सुराधीशनीलाभ्रनीलाङ्गकान्तिम्
 विराधादिरक्षोवधाल्लोकशान्तिम्।
 किरीटादिशोभं पुरारातिलाभम्
 भजे रामचन्द्रं रघूणामधीशम् ॥ ४० ॥

लसच्चन्द्रकोटिप्रकाशादिपीठे
 समासीनमङ्गे समाधाय सीताम्।
 स्फुरद्धेमवर्णां तडित्पुञ्जभासाम्
 भजे रामचन्द्रं निवृत्तार्तितन्द्रम् ॥ ४१ ॥

ततः प्रोवाच भगवान् भवान्या सहितो भवः।
 रामं कमलपत्राक्षं विमानस्थो नमःस्थले ॥ ४२ ॥

आगमिष्याम्ययोध्यायां द्रष्टुं त्वां राज्यसत्कृतम्।
 इदानीं पश्य पितरमस्य देहस्य राघव ॥ ४३ ॥

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकाण्डे त्रयोदशे
 सर्गे ब्रह्मेन्द्रदेवतादि स्तुतिः सम्पूर्णः ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

http://stotrasamhita.net/wiki/Deva_Stuti. This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

Facebook: <http://facebook.com/StotraSamhita>

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>